

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce **S. M.**, zastoupeného Mgr. Františkem Drlíkem, advokátem se sídlem nám. Míru 9, Šumperk, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 1191/40a, Olomouc, zastoupenému JUDr. Petrem Ritterem, advokátem se sídlem Riegrova 12, Olomouc, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 8. 2006, č. j. KUOK 86614/2006, sp. zn. KÚOK/80238/2006/OSV-DS/7025/SD-154, ve věci námitky podjatosti uplatněné žalobcem proti soudcům Nejvyššího správního soudu JUDr. Miladě Tomkové, JUDr. Bohuslavu Hnízdlívi a JUDr. Kateřině Šimáčkové v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 11. 2010, č. j. 38 Cad 27/2006 – 201, vedeném u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 Ads 134/2011,

t a k t o :

Soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Milada Tomková, JUDr. Bohuslav Hnízdlil a JUDr. Kateřina Šimáčková **n e j s o u v y l o u č e n í** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 6 Ads 134/2011.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Ostravě (dále jen „krajský soud“) rozsudkem ze dne 30. 11. 2010, č. j. 38 Cad 27/2006 - 201, zamítl žalobu proti v záhlaví označenému rozhodnutí žalovaného. Proti citovanému rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel“) dne 22. 12. 2010 kasační stížnost, kterou doplnil dne 9. 2. 2011, 17. 5. 2011 a k výzvě soudu i 9. 6. 2011. Následně, dne 3. 10. 2011, byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí.

[2] Po zaslání informace o řízení probíhající u Nejvyššího správního soudu a o složení senátu ze dne 5. 10. 2011, č. j. 6 Ads 134/2011 - 237, stěžovatel v obtížně čitelném podání, doručeném zdejšímu soudu dne 14. 10. 2011, uplatnil námitku podjatosti vůči všem soudcům senátu 6 Ads Nejvyššího správního soudu z důvodu, že „*se ve stejné věci už opakují více než 3000x!!!! (…). Uvedené osoby NSS jsou vyloučeny dle s.ř.s., § 8/1,2 přímo ze zákona !!!!*“.

[3] Soudci senátu 6 Ads Nejvyššího správního soudu podali dne 20. 10. 2011 vyjádření k námitce podjatosti vznesené stěžovatelem (na č. l. 245 soudního spisu), v němž uvedli,

že nemají žádný vztah k projednávané věci, k účastníkům ani jejich zástupcům, a že jim nejsou známy žádné okolnosti, které by vzbuzovaly pochybnosti o jejich nepodjatosti.

[4] Podle prvního odstavce § 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[5] Integrální součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Nestrannost a nezájatost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a jednou z hlavních premis důvěry občanů a jiných subjektů práva v právo a právní stát (čl. 1 odst. 1 Ústavy).

[6] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (článek 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána soudu příslušnému a přikázána soudu, resp. soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Vzhledem k tomu lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezájatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 -16; všechna zde citovaná rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[7] Žalobce námitku podjatosti soudců senátu 6 Ads Nejvyššího správního soudu založil na skutečnosti, že uvedení soudci opakovaně rozhodují v jeho věcech.

[8] Nestrannost soudce se zkoumá jednak ze subjektivního a jednak z objektivního hlediska. Subjektivní kritérium vypovídá o osobním přesvědčení soudce v daném případě, objektivní naproti tomu svědčí o tom, že soudce skýtá dostatečné záruky vylučující jakékoliv legitimní pochybnosti v tomto ohledu. V dané věci bylo subjektivní stanovisko žalobce skutečně podnětem k tomu, aby se Nejvyšší správní soud podjatostí soudců JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Kateřiny Šimáčkové zabýval. Subjektivní náhled jmenovaných soudců, jak vyplývá z jejich vyjádření, svědčí o tom, že se za podjaté v souzené věci nepovažují.

[9] Z hlediska objektivního má při posuzování námítky podjatosti v této věci klíčový význam ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s., věta třetí, podle níž *důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech*. Uvedená námitka žalobce nemůže být shledána důvodnou, neboť okolnosti spočívající v postupu a rozhodování soudců senátu 6 Ads Nejvyššího správního soudu v dalších věcech žalobce vedených u zdejšího soudu nemohou být

důvodem pro jejich vyloučení. Jak Nejvyšší správní soud poznamenal v usnesení ze dne 22. 7. 2009, č. j. Nao 48/2009 - 162, „[d]řívější rozhodování soudců, které se autoritativně vyslovalo k právům a povinnostem žalobkyně, nezpůsobuje jejich podjatost, jakkoli mohlo být pro žalobkyni nepříznivé. Právě v rozhodovací činnosti soudce se projevuje jeho nezávislost, a nesouhlas žalobkyně s právními závěry, které soudce dříve vyslovil, je při hodnocení otázek podjatosti nevýznamný. Zpochybňovat rozhodnutí soudu jistě lze; k tomu však slouží opravné prostředky (jsou-li přípustné), event. ústavní stížnost, nikoli námitka podjatosti“. Z těchto důvodů nemůže tvrzení stěžovatele, že soudci senátu 6 Ads Nejvyššího správního soudu rozhodují opakovaně ve věcech stěžovatele, založit jakékoliv pochybnosti o jejich nepodjatosti. Z ustanovení § 8 odst. 1 věta třetí s. ř. s. totiž vyplývá, že okolnosti spočívající v procesním postupu jmenovaných soudců v jiných věcech nemohou být důvodem pro jejich vyloučení.

[10] Nejvyšší správní soud dále zkoumal poměr jmenovaných soudců k projednávané věci. Za poměr k věci se považuje přímý zájem soudce na projednávané věci, zejména zájem na jejím výsledku. Vyloučen by byl také soudce, který by získal o věci poznatky jiným způsobem než dokazováním při jednání. Pochybnosti o nepodjatosti soudce pro jeho poměr k účastníkům či jejich zástupcům - kromě vztahů příbuzenských a obdobných vztahů - mohou vzniknout i tehdy, je-li soudcův vztah k účastníkům, případně zástupcům, přátelský či naopak zjevně nepřátelský.

[11] V projednávané věci však žádný z těchto důvodů ze spisového materiálu nebyl zjištěn. Nelze dovodit, že by soudci senátu 6 Ads Nejvyššího správního soudu stěžovatele jakýmkoliv způsobem znevýhodňovali či poškozovali. Ani sami soudci tohoto senátu si nejsou vědomi přímého poměru k věci nebo k účastníkovi, jak vyplývá z jejich vyjádření k námitce podjatosti. Jmenovaní soudci výslovně uvádí, že k projednávané věci ani k účastníkům žádný osobní vztah nemají a nejsou jim známy žádné okolnosti, které by vzbuzovaly pochybnosti o jejich nepodjatosti. Nepodíleli se rovněž na projednávání nebo rozhodování věci u žalovaného správního orgánu ani v předchozím soudním řízení.

[12] Vzhledem k tomu, že uvedené skutečnosti nemohou být ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. důvodem pro vyloučení soudce, a jiné skutečnosti žalobce netvrdí, rozhodl Nejvyšší správní soud, že soudci senátu 6 Ads Nejvyššího správního soudu JUDr. Milada Tomková, JUDr. Bohuslav Hnízdl a JUDr. Kateřina Šimáčková nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování této věci.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. listopadu 2011

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu